

ÇOCUKLarda ANTİBİYOTİK TEDAVİSİNE YAKLAŞIM

Baha TANELİ

Approach to antibiotic therapy in children.

Antibiyotik tedavisine karar verilmesinde, bir tarafta infeksiyöz ajanın virulansı ve infeksiyonun lokalizasyonu, diğer tarafta çocuğun genel durumu (yaşı, beslenme durumu ve immün cevap yeteneği) öncelikle etkili faktörlerdir. Tedavinin sonucunda ise seçilen antibiyotiğin dozu, alınış şekli ve farmakodinamiği ile, organizmanın bu farmakodinamikye uyum kapasitesi etkilidir. Çocukta yaşla ilgili genel karakterlerin bilinmesi yanısıra çocuğun infeksiyon sırasında özel durumu da tedavinin etkinliğinde rol oynayacaktır. Kullanılan antibiyotiğin absorbsiyonu ve eliminasyonu genel olarak bilinmelidir. Fakat çocukların yaşa bağlı fizyolojik özellikler yetişkinden farklı düşünmeyi zorlulu kılardır. Karaciğerdeki eliminasyon asetilasyon şeklinde ise ilk 20 günden sonra, glukuronidasyon şeklinde ise 2 aylıktan sonra, aminasyon şeklinde ise 3 aydan sonra tam kapasite ile çalışabildiği için karaciğer eliminasyonu tam olur. Böbrek eliminasyonu glomerül filtrasyonu ile oluyorsa bir aylıktan sonra, tübüler sekresyon ile oluyorsa 6 aylıktan sonra tam kapasite olduğu için bu yaşlardan sonra eliminasyon tam olabilir. Kanda proteinlere kuvvetle bağlanan antibiyotikler bilirubin ile olan kompetisyon nedeniyle hiperbilirubinemili hallerde verilmemelidir (yenidoğan dönemi gibi). Bebeklerde büyük çocuklara göre hızlı pasaj oluşu ve absorbsiyonun tam olmayı nedeniyle ağız yolu ile verilen antibiyotiklerde ilk doz bebeklerde büyük çocuklara göre iki misli olmalıdır. Arzulanan kan seviyesinden emin olmak istenirse ilk doz parenteral verilebilir. Ağır infeksiyonlarda ise tedavi tümüyle parenteral düzenlenmelidir. Böbrek fonksiyonları yetersiz çocukların böbreklerden elimine olan antibiyotikler kullanılıyorsa kısa aralıklarla böbrek fonksiyonları ve karaciğer fonksiyon testleri bozuk hastalarda karaciğerden elimine olan antibiyotikleri kullanmak zorunda kalındı ise karaciğer fonksiyon testlerinin sık sık kontrolleri ile antibiyotiklerin kan düzeyi tayinleri de yapılmalıdır. Sonuçlara göre antibiotik dozları yeniden ayarlanmalıdır. Karaciğeri ve böbreği bozuk çocukların karaciğerden veya böbrekten elimine olan antibiyotikler verilmemeli, eğer zorlunu ise yarı ömrü kısa olanlar tercih edilmelidir. Böbrek ve karaciğer immatüritesi nedeniyle ilk aylarda sulfamid, tetrasiklin, rifampin, metisillin, kloramfenikol, hamamycin ve kanamisinin kullanımını dikkat ister(10).

Annenin kullandığı izoniazid ve sulfamidlerin serum konsantrasyonu ile sütlerindeki konsantrasyon aynı olduğu için çocukun da bu ilaçları aldığı unutulmamalıdır. Kloramfenikol, eritromisin ve tetrasiklinlerin ise serum konsantrasyonunun yarısı kadar konsantrasyonda anne sütlerinde bulunduğu unutulmamalıdır. Diğer antibiyotikler için ise bu oranın % 10 olduğu genel olarak kabul edilmektedir(9).

Hamile annenin kullandığı ampicilin, karbenisillin, kloramfenikol, metisillin, nitrofurantoin, penisilin G, sulfamid ve tetrasiklinlerin kan konsantrasyonlarının yarısından fazlası fetusa plasentadan geçmektedir. Gentamisin, kanamisin ve streptomisinin yarısı; sefalosporinler, klindamisin, nafsinin, oksasillinin % 10-15'i; eritromisin ve dikloksasillinin % 10'undan azı fetusa geçmektedir. Plasentayı geçebilen bu antibiyotiklerin fetusa muhtemel toksik etkileri dikkate alınmalıdır. Yenidoğan döneminde bu çocuklara antibiyotik kullanmak gerekiğinde annenin aldığı antibiyotikler dikkate alınarak cinsi ve dozu seçilmelidir(5).

Çocuğun durumuna göre seçilecek antibiyotiğin cinsi ve dozunu tayinde antibiyotiklerin eliminasyon yolları bilinmelidir. Tablo 1'de başlıca antibiyotiklerin eliminasyon yolları gösterilmiştir.

Çocuklarda diğer ilaçlar gibi antibiyotik tedavisinin de oral yolla yapılması tercih edilir. Oral veya parenteral kullanımında doz farkı yoktur. Günlük doz seçilen ilaçın yarınma ömrüne göre 2 veya 3 doza bölünerek ve tercihan aç karışına verilmelidir. İlacın çocuğa muntazam verileceğinden şüphe edilirse veya hasta uymsuz, ilaç verildiğinde devamlı titküren, tepinen, ağzını açmayan çocuklara antibiyotiğin vermek mümkün olmayacağı için tedavinin selameti açısından parenteral yol kullanılmamalıdır. Ağır infeksiyonlarda veya ağızdan kullanacağına inanmadığımız durumlarda hastane dışında intramusküler yol kullanılabilir.

Intravenöz antibiyotik kullanımı ancak hastanede uygulanmalıdır. Bunun için kafa veni iğneleri, damar açılarak polietilen kateterler veya santral venöz kateterler kullanılabilir. Her antibiyotığın intravenöz verilme şartları kendi prospektüsünden de kontrol edilmelidir. Dilüsyon oranlarına ve dilüsyon sıvısı ile veriliş stresine uyulmalıdır. En az günde iki defa kateterin yeri kontrol edilmeli ve aynı kateter 72 saatte fazla kullanılmamalıdır.

İnfeksiyonlarda kültür ve antibiyogram elimizde olunca etkili antibiyotik ve/veya antibiyotikler arasında çocuğun yaşı, infeksiyonun yeri, çocuğun fonksiyonel kapasitesi ve antibiyotığın farmakodinamiği ile yarılanma ömrü göz önüne alınarak doz ayarlanır. Sık kullanılan antibiyotiklerin yarılanma ömrlerini çocukların yaşlarına ve kreatinin klirenslerine göre gösteren Tablo 2'de yetişkinlerden farklılık görülmektedir. Çocuklarda 14 yaşından önce kullanılmasına izin verilmeyen kinolonlar Amerika Birleşik Devletleri dışında birçok ülkede yenidoğanda dahi kullanılmış iyi sonuçlar alındığı bildirilmiştir(1,2,3,4,6,8).

Antibiyogram yapılamadığı durumlarda ise epidemiyolojik özellikler, çevre faktörleri ve hekimin görüşü ve deneyimi muhtemel ajan patojen hakkında fikir oluşturur ve buna göre hastanın yaşı ve genel durumu da dikkat alılarak antibiyotığın cinsi ve dozu tayin edilir. Tablo 3'te çocuklarda en çok kullanılan antibiyotiklerin dozları belirtilmiştir(7).

Tablo 1. Antibiyotiklerin eliminasyon yolları.

Böbrekten	Böbrek ve karaciğerden
Asiklovir	Ampisilin
Amikasin	Sefazolin
Azlosilin	Sefoperazon
Sefotaksim	Seftriakson
Sefuroksim	Sefaleksin
Sefalotin	Mezlosilin
Kloramfenikol	Nafsilin
Klindamisin	Oksasilin
Eritromisin	Piperasilin
Gentamisin	Rifampin
İzoniazid	Tetrasiklin
Kanamisin	Tikarsilin
Penisilin	Kinolonlar
Sulfamidler	Klaritromisin
Tobramisin	Sefaklor
Vankomisin	Azitromisin
Nitrosurantoin	
Metisilin	
Sefiksim	
Seftazidim	

Tablo 2. Sık kullanılan bazı antibiyotiklerin plazma yarılanma ömrleri (saat olarak).

Pematüre	Yenidoğan		Bebek	Yetişkin
	0-7 gün	7-14 gün		
Kreatin klirensi (ml/dak)	11.5	30	40	65-95
Ampisilin	4-6	4	2.8	1.7
Penisilin G	4	3.2	1.7	1.4
Karbenisilin	5-6	5	2	1.5
Kloramfenikol	24-48	6	3	3
Gentamisin	5-6	4.5	3	3
Siprofloxasin	8	8	6	4
Norfloksasin		12	12	6

Tablo 3. Çocuklarda kullanılan antibiyotiklerin doz sınırları (mg/kg/gün).

	Yenidoğan	Bebek ve çocuk
Amikasin	7.5	15-20
Amoksisilin		20-40
Ampisilin	50-200	50-400
Azitromisin		10
Sefaleksin		25-50
Sefalotin	60	80-160
Sefaklor		20-40
Sefuroksim		50-100-240
Seftriakson		50-74-100
Seftaksim	100-150	100-200
Seftazidim	100-150	100-150
Sefiksim		8
Kloramfenikol	25-50	50-100
Klindamisin	10-20	20-45
Kloksasilin		50-100
Dikloksasilin		12.5-25
Eritromisin		30-50
Florokinolon		6-12-35
Gentamisin	3-5	5-7.5
Kanamisin	15-30	6-15
Metisilin	50-100	200-400
Mezlosilin	150-225	200-300
Nafsilin	50-75	150-200
Netilmisin	5-7.5	7.5
Oksasilin	50-100-150 bin Ü	50-200 bin Ü
Penisilin G	50-200 bin Ü	100-400 bin Ü
Penisilin G proc.		25-50
Tobramisin	3-5	5-7.5
Vankomisin	20-30	40

KAYNAKLAR

- 1- Bannon M J, Stutchfield P R, Weindling A M, Damjanovic V: Ciprofloxacin in neonatal Enterobacter cloaceae septicaemia, *Arch Dis Child* 64: 1388 (1989).
- 2- Fujii R, Shinozaki T, Meguro H, Arimasu O, Yoshioka H, Fujita K, Sakata H, Maruyama S, Wagatsuma Y, Fukushima N: Studies on susceptibility of isolated organisms from pediatric infections against various antimicrobial agents, *Jpn J Antibiot* 41:841 (1988).
- 3- Houwen R H, Bijleveld C M, de Vries-Hospers H G: Ciprofloxacin for cholangitis after hepatic porto-enterostomy, *Lancet* 332:1367 (1987).
- 4- Keeffe B J O: Ciprofloxacin in bacterial diarrhoea, *Brit Med J* 304:1381 (1992).
- 5- Kültürsay N: Gebelik ve emzirme sırasında antimikrobial ajanlarının kullanımı, *Çocuk Yaşlarında Antimikrobal Sağaltım*, Ayın Kitabı No.70, s.24, Ege Üniv Tip Fak Yayımlı, İzmir (1991-1992).
- 6- Meguro H, Abe T, Ushijima K, Nonaka C, Shinozaki T, Fujii R: Clinical evaluation of norfloxacin in children, *Jpn J Antibiot* 43:790 (1990).
- 7- Nicholson J F, Pesce M A: Laboratory medicine and reference tables, "Bchrmann R E (ed): *Nelson Text-book of Pediatrics*, 14th ed," p.1797, W B Saunders, Philadelphia (1992).
- 8- Özsan M, Aksoycan M, Özsan S, Cengiz A T: Çocuk diyarelerinde dışkıda Salmonella bakterilerinin araştırılması, *Ege Tip Derg* 29: 675 (1990).
- 9- Taneli B: Antibiotik kullanımında dikkat edilecek özellikler, *Çocuk Yaşlarında Kullanılan Antibiotikler ve Kullanım Özellikleri*, Ayın Kitabı No.26, s.45, Ege Üniv. Tip Fak. Yayımlı, İzmir (1980).
- 10- Taneli B: Antibiotiklerin istenmeyen etkileri, *İzmir Çocuk Hast Tip Bült* 4:73 (1989).